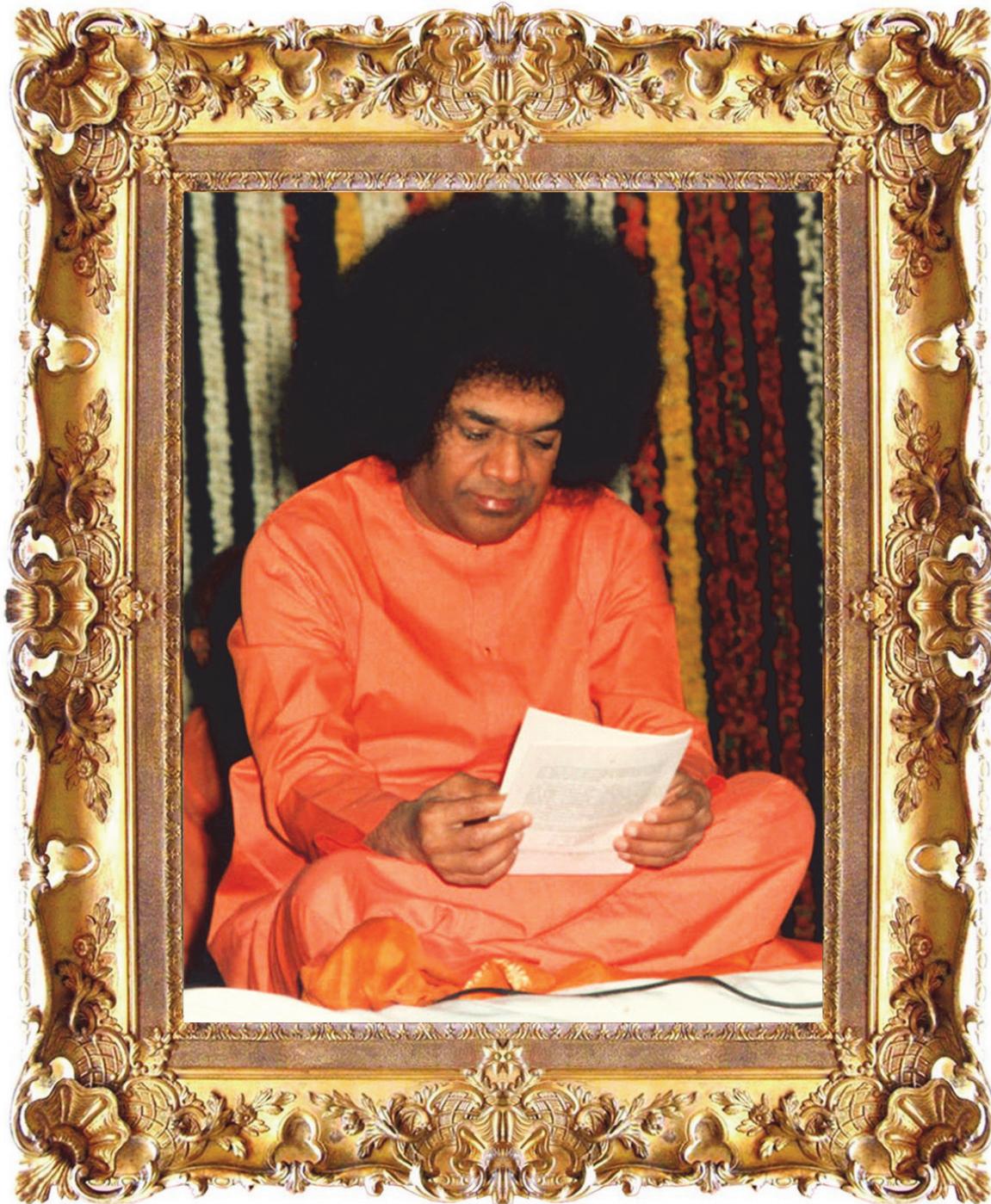

Zgodba o Sri Sathya Sai

Sathya Narayani

Slovenian

Vodič za branje

Zgodbe o Sri Sathya Sai Sathya Narayani

1. Sedite v prostor namenjen za meditacijo ali molitev.
2. Prižgite svetilko ali svečko.
3. Prižgite kadilo ali dišečo palčko.
4. Na oltar postavite posvečeno hrano (sadje ali sladkarije) in sveti prah (*vibhuti*).
5. Obred lahko opravite samostojno ali v skupini.

Navodila za opravljanje obreda

1. Trikrat izgovorite sveti zlog OM.
2. Izgovorite molitev posvečeno Ganeši.
3. Izgovorite molitev posvečeno duhovnemu učitelju.
4. Preberite poglavja od 1 do 5 v sveti **Zgodbi o Sri Sathya Sai Sathya Narayani**.
5. Trikrat izgovorite mantro Sai Gajatri.
6. Zapojte dva ali tri *bhadžane*, prvi naj bo posvečen Ganeši.
7. Zapojte molitev posvečeno vsem religijam sveta (molitev *Sarva dharma*).
8. Opravite obred z ognjem (*arati*).
9. Izgovorite molitev za mir vseh bitij v vseh svetovih (molitev *Samasta loka*).
10. Med recitiranjem mantre posvečene *vibhutiju* razdelite sveti prah.

Opomba: Če ne morete slediti vsem zgoraj opisanim navodilom, se lahko takoj lotite branja poglavij od 1 do 5 v **Zgodbi o Sri Sathya Sai Sathya Narayani**.

Pričujočo zgodbo lahko berete ob polni luni, četrtrkih ali vsak dan.

Kdor z obilo vere in s spoštovanjem bere ali posluša to sveto zgodbo, ki izpolnjuje vse želje, bo prejel obilo milosti in blagoslovov in njegove molitve bodo uslišane.

Molitev posvečena Ganeši

**vakratuṇḍa mahākāya
sūryakoṭi samaprabha
nirvighnam kuru me deva
sarvakāryeṣu sarvadā**

*O, Gospod z ukrivljenim rilcem in mogočnim telesom,
čigar sij je enak siju desetih milijonov sonc,
molim k tebi in te prosim, da vedno odstranjuješ vse ovire,
ki so v napoto mojim dobrim dejanjem.*

Molitev posvečena duhovnemu učitelju

**gururbrahmā gururviṣṇuh
gururdevo maheśvarah
guruḥ sākṣat parabrahmā
tasmai śrī gurave namaḥ**

*Klanjam se tebi, plemeniti učitelj,
ki si Brahma, Višnu in Mahešvara.
Duhovni učitelj je resnično Vrhovni absolut.*

Prvo poglavje: Rojstvo in božansko otroštvo

Gospod Sri Sathya Sai Baba se je rodil v zelo majhni vasici Putaparti v državi Andhra pradeš v južni Indiji. Njegovemu očetu je bilo ime Peda Venkapa Radžu in njegovi božanski materi Išvarama (Božja mati).

Mati Išvarama je bila zelo pobožna, vedno je opravljala takšno ali drugačno pokoro zgolj zato, da bi ugajala Gospodu. Gospod Narajana je bil zadovoljen z njeno pristno božansko ljubeznijo in se odločil znova utelesiti in odigrati še eno svojih božanskih dram. Tako je za mater izbral nežno Išvaramo in za očeta Peda Venkapa Radžu.

Po pričevanju matere Išvarame, se je z neba spustila svetlikajoča se modra svetloba in vstopila v njeno maternico, ko je zajemala vodo iz bližnjega vodnjaka. Nato je omedlela in padla. Tašča jo je pred tem posvarila, naj se ne prestraši, če bi se ji po Božji volji kaj zgodilo. Te skrivnosti ni razkrila nikomur. Rojstvo Sathya Sai Babe ni posledica običajnega spočetja, temveč njegove odločitve, da se utelesi. Nekaj dni preden je Išvarama umrla, jo je sam Sathya Sai prosil, naj spregovori o svoji izkušnji ob vodnjaku.

Bolj ko se je bližal deveti mesec nosečnosti, pogosteje so glasbeni inštrumenti v hiši kar sami od sebe igrali božanske melodije. Slišali so se udarci bobnov, zvenele so strune indijskega godala *vine*, činele so cingljale in vsi v hiši so se zbujali ob božanskih melodijah in vonjavah.

Končno je prišel 23. november leta 1926. Bil je ponedeljek, Šivot dan, in leto polno obilja ter mesec luči. Išvaramina tašča je ravno zaključila obred *Satja Narajana*. Posvečeno hrano (*prasadam*) je poklonila svoji snahi. Kmalu zatem, ko jo je Išvarama zaužila, se je rodil Sai Narayana. Otrok je bil nadvse lep. Poimenovali so ga Sathya Narayana.

Nekega dne, ko je dojenček Sathya spal v zibelki, so ženske iz soseske presenečene opazile, da so se obleke pod njim premikale. Ko so dojenčka Sathyo dvignile, so pod njim našle kačo, ki se je hitro splazila stran in čez nekaj metrov izginila. Adišeša, tisoč glava kača, na kateri leži Narajana, je gotovo pogrešal svojega Gospoda v nebesih (*Vaikunti*), zato se je utelesil, da bi mu delal družbo.

Sathya Narayana se že kot otrok nikoli ni hotel niti dotakniti mesne hrane, kaj šele, da bi obiskal hišo, kjer so jo pripravljali. V tistem času je živila gospa zelo čiste narave Karnam Subama, ki je imela zelo rada ljubkega Sathyo. Večino časa je preživel v njeni hiši. Tudi za časa tega avatarja, je morala biti Jašoda (tako kot za časa Krišne).

Kadarkoli je kakšen berač prišel v hišo Saijevih staršev, ga niso nikoli odslovili praznih rok. Sathya je poskrbel, da so berača vedno obilno nahranili in včasih se je sam odrekel hrani. Sestra in mati sta se jezili zaradi njegove nenehne dobrodelnosti. Kasneje, ko sta ga klicali h kosilu, je podržal svoji majhni lotosovi dlani in ju prosil, naj ju poduhata. Mati in sestra sta na božanskih dlaneh zavonjali nadvse slastne vonjave, da so se jima cedile sline. Ko sta ga vprašali, kje je jedel, je Sathya takoj odgovoril: "Starec me je nahranil."

Sathya je že kot otrok razkrival svojo resnično naravo - ljubezen. Ni prenesel, da bi bili njegovi prijatelji žalostni. Velikokrat je materializiral sadje, bombone in celo svinčnike, zgolj zato, da jih je osrečil. Zbral je vse malčke, naredil hiško za lutke, vanjo postavil slike bogov in prijatelje naučil peti *bhadžane*.

Po zaključeni osnovni šoli, so Sathyo vpisali na srednjo šolo v bližnji vasi Bukapatnam. Tudi tam je postal zelo priljubljen med sošolci in vrstniki.

Eden izmed učiteljev, Mehabub Khan, ga je imel zelo rad. Nekega dne med poukom je nek drug učitelj ugotovil, da si Sathya v zvezek ne zapisuje nareka. Učitelj je bil prizadet.

Sathya je moral za kazen stati na klopi. Šolska ura se je iztekla, zvonec je zazvonil, vendar učitelj ni mogel vstati iz stola. Ko je Mehabub Khan prišel v razred, je Sathya še vedno stal na klopi.

Khan je šel do svojega učiteljskega kolega, ki je bil že povsem osramočen, in ga prosil, naj vstane. Ubogi učitelj je bil na robu joka. Rekel je: "Gospod, stol se je prilepil name!" Khan je pogledal po učilnici. Ko so otroci slišali pogovor med učiteljema, so se začeli hihitati.

Khan je ves osupel videl ljubega Sathyo stati na klopi in uživati v drami. Khan je bil presenečen in začuden, zato je sodelavca prosil, naj Sathyo odreši kazni, kajti šele potem bo lahko tudi sam vstal. Učitelj, ki je bil že hudo ponižan in osramočen, je končno prosil Sathyo, naj sestopi iz klopi. Takoj, ko je Sathya sestopil, se je stol 'odlepil' od učitelja. Tako je Sathya počasi razkrival, kdo v resnici je.

Nekega dne je kočijaž izgubil konja. Vse je preiskal, a ga ni mogel najti. Nekdo mu je povedal, da tamkajšnjo šolo obiskuje božanski deček, ki mu lahko razodene, kje je konj. Sathya je, podobno kot takrat, ko je živel kot Širdi Baba, nežno pomignil kočijažu in mu povedal, da se njegov konj pase v mangovem gaju zunaj vasi. Kočijaž je, na svojo srečo in veselje, našel konja prav na tistem mestu, ki ga je opisal Sathya. Od tistega dne so vsi kočijaži molili k Sathyi, naj sede v njihovo kočijo in jo tako blagoslovi ter jim omogoči uspešnejši posel.

Tu se zaključi prvo poglavje svete
Zgodbe o Sri Sathya Sai Sathya Narayani.
Klanjam se Sathya Sai Babi. Mir vsem.

Drugo poglavje: Sai Babovo poslanstvo se začne

Sathya je 8. marca 1940 glasno zakričal in se nezavesten zgrudil na tla. Prijel se je za desni palec na nogi. Domači so mislil, da ga je pičil škorpijon. Toda v resnici je Sathya zapustil telo, da bi rešil nekaj svojih slednikov, česar ljudje okoli njega niso vedeli, saj česa podobnega še nikoli ni storil v njihovi navzočnosti. Vsi so iskali škorpijona, toda, kako naj bi ga našli, če pik sploh ni bil vzrok za Sathyevu stanje.

Sathya je čez nekaj časa odprl oči. Bil je enako miren kot prej. Naslednji dan se je znova zgrudil nezavesten. Ko je kasneje znova odprl oči, je navzočim povedal, da je vaška boginja Muthjalama zelo jezna, zato mora nekdo od vaščanov pred njo razbiti kokos in prižgati kafro.

Pred templjem so razbili kokos in Sathya je doma oznanil, da se je kokos razbil na tri kose. In res je bilo tako! Nekateri ljudje so mislili, da so Sathyo obsedli duhovi. Začeli so ga zdraviti z vsemi mogočimi zdravili in zelišči. Drugi so mislili, da se mu je zmešalo in so poslali po njegove starše.

Ko sta starša zagledala svojega ljubega sina v takšnem stanju, sta bila zelo pretresena. Niti sama nista vedela, kaj storiti, zato sta ga odpeljala k izganjalcu zlih duhov. Slednji se je posluževal zelo krutih postopkov za odganjanje duhov. Nežnemu Saiju je z ostrim nožem zarezal v mehko lasišče, nato pa v zarezo vtrlo sok limete in nanesel jekdek prah. Sathyev nežni obraz in oči so takoj močno nabreknili.

Mama in sestra sta bili ob pogledu na Sathyevu stanje zelo žalostni, a nemočni, saj sta ga sami odpeljali k izganjalcu duhov. Sathya je opazil njuno stisko, zato je sestri končno le namignil, da pozna zdravilno zelišče, ki raste v bližini. Naročil ji je, naj iz njega iztisne sok in mu z njim namaže oči.

Mama in sestra sta prosili izganjalca duhov, naj pusti Sathyo pri miru in mu rekli, da ga bosta znova pripeljali, ko si opomore. Izganjalec duhov ga je le stežka izpustil. Po Sathyevih navodilih, sta mu v oči kapnili nekaj kapljic zeliščnega soka in kmalu so bile njegove oči znova normalne in se iskrile od nagajivosti.

Dnevi so minevali, Sathya pa je vaščanom razlagal o visoki vedski filozofiji. Spregovoril je tudi o svetniku Sai Babi. Oče Peda Venkapa Radžu tega ni mogel več prenašati.

Nekega dne je s palico v roki stopil k Sathyi, da bi iz njega izgnal hudiča. Vprašal ga je: "Kdo si? Povej mi resnico." Sathya je odgovoril mirno in ljubeče, a odločno: "Jaz sem Sai Baba. Dom in um ohranajte čista. Tam bom bival večno."

Palica, ki jo je Peda Venkapa Radžu držal v roki, je padla na tla. Bil je osupel. Rekel je: "Če si res Sai Baba, mi to dokaži." Sathya je vzel pest jasminovih cvetov in jih vrgel po tleh. Ti so padli na tla tako, da so oblikovali besedo 'Sai Baba' v teluščini.

Od tega dne so ga vsi v vasi in iz bližnjih vasi klicali Sai Baba. Častili so ga z veliko predanostjo in vsak četrtek so mu darovali obred.

Tu se zaključi prvo poglavje svete
Zgodbe o Sri Sathya Sai Sathya Narayani.
Klanjam se Sathya Sai Babi. Mir vsem.

Tretje poglavje: Božanske igre mladega Saija

Ko je Sathya odraščal, so ljudje v vasi začeli opažati njegove skrite moči, zato so ga spoštljivo klicali *Svami*, učitelj.

Nekega dne je z družinskimi člani obiskal tempelj posvečen Šivi z nešteto očmi - Virupakši v mestu Hampi. Ko so prispeli do templja, so vstopili vsi, razen Svamija. Namesto, da bi vstopil, je stal ob tempeljskih vratih. Ko se je obred v templju pričel, so vsi presenečeni videli Svamija stati na mestu, kjer stoji *lingam*.

Spraševali so se, kako je lahko tako hitro prišel v središče templja, ko pa so ga pravkar pustili na vhodu? Pohiteli so ven in ga videli stati tam, kot prej. Bil je sam, zrl je v nebo in na ustnicah mu je igrал nedolžen nasmeh. Vsi so občutili silno strahospoštovanje in se dotikali njegovih božanskih stopal.

Nekega dne se je Svami vrnil iz šole, odvrgel šolsko torbo in na glas oznanil: "Iluzija (*maja*) me je zapustila. Nisem več vaš. Moji sledniki me čakajo." Svamijeva svakinja, ki je bila v hiši, je stekla ven, vendar jo je zaslepila njegova žareča avra, ki mu je obdajala glavo. Zaprla je oči, saj ni prenesla tako močne svetlobe.

Mati Išvarama ga je ljubeče prosila: "Ljubi sin, če nas moraš zapustiti in oditi k svojim slednikom, te prosim, da ostaneš tukaj v Putapartiju in nakloniš svojo milost ter zaščito vsem svojim otrokom." Svami je ljubeče sprejel materino skromno željo.

Svami je dolgo časa bival pri Karnam Subami, kajti njena hiša je bila velika in lahko je sprejela naraščajoče število slednikov, ki so prihajali, da bi ga videli. Poleg tega je bila Subama vneta sledilka in Svamija je ljubila z vsem srcem. Sledniki so kmalu začeli prihajati od vsepovsod.

Včasih ni bilo dovolj hrane, da bi nahranila vse. Ob takih priložnostih, je Svamija prosila za pomoč.

Svami je šel v kuhinjo z dvema kokosoma, ju razbil in s kokosovo vodo poškropil hrano. Naenkrat je bilo dovolj hrane za vse in nekaj malega je celo ostalo.

Sčasoma je število slednikov naraščalo, zato so predlagali, da bi poleg Subamine hiše zgradili še dvorano za petje svetih pesmi. Nekega dne, ko je Svami bival pri Subami, je prišel k njemu duhovnik Lakšmaja s prijateljem in njegovo duševno bolno ženo. Duhovnik je prijatelju in njegovi ženi naročil, naj počakata na bregu reke Čitravati.

Duhovnik je prispel v Subamino hišo, kjer je srečal Svamija. Ne vedoč kdo je, ga je ogovoril: "Povedali so mi, da je tukaj deček, ki zdravi vse bolezni. Bi me lahko prosim peljali k njemu, saj sem s seboj pripeljal prijatelja in njegovo noro ženo?"

Svami je prosil duhovnika, naj pripelje par k njemu. Naročil jima je, naj se okopata, nato pa sedeta k ostalim slednikom. Svami je vsem razdelil posvečeno hrano. Za tem je materializiral tudi sveti prah (*vibhuti*) in ga nekaj natresel bolni ženi v usta.

Kasneje je narezal še malo sadja, ki ga je par prinesel kot daritev, in ga razdelil vsem. V zelo kratkem času, že medtem ko so ljudje opazovali, si je nora žena opomogla. Z možem sta se poklonila Svamiju z velikim spoštovanjem, nato pa odšla vsa srečna.

Ko se je življenje Karnam Subame bližalo h koncu, jo je Svami spodbujal k dobrodelnim dejanjem. Nekega dne, ko je bil na poti v mesto Bangalore, se je Subamino zdravje poslabšalo. Kljub temu je mislila le na Svamija. Celo njena usta, ki so vedno izgovarjala samo sveto ime, so se nehala premikati. Dih se ji je ustavil. Celo z zadnjim izdihom je izgovorila Svamijevo ime.

Naenkrat se je pred Subamo pojavil Svami. Poklical jo je z ljubečim glasom: "Subama! Subama, odpri usta!" Subama je bila telesno mrtva, a je odprla usta, roke so se ji tresle in z njimi je tipala na slepo, da bi se dotaknila Svamijevih stopal.

Svami jo je milostno prijel za roke in ji z desno roko v usta in izsušeno dušo izlil sveto vodo iz reke Ganges. Subama, zvesta Sai Babova sledilka, je telo zapustila z očmi osredotočenimi na Svatijev božanski lotosov obraz in se spojila z njim.

Svami se slednikom razodene v podobi njihovega izbranega Boga in glede na njihove želje. Nekaterim se razodene v obliki boga Ganeše, drugim kot Muruga, tretjim kot Rama, Krišna ali Kristus in tako ustreže prav vsem.

Nekoč je iz Penukonde prišel v Putaparti odvetnik Krišnamačari, zgolj zato, da bi Svatija razkrinkal kot šarlatana. K Svatiju ga je pripeljal oče. Svami ga je odpeljal v sobo, toda še prej ga je prosil, naj zapre oči. Ko so vstopili, ga je prosil, naj jih odpre. Odvetnik je bil presenečen, saj je videl grob (*samadhi*) Širdi Sai Babe, na katerem je bila girlanda rož in zraven je stal duhovnik s pripomočki za opravljanje obreda.

Svami je rekel odvetniku, naj pogleda še na drugo stran. Tam je videl tempelj, posvečen Hanumanu, drevo indijske melije (*nim*), gurujev dom (*gurusthan*) in druge znamenitosti svetega mesta Širdi. Odvetnik je bil vnet sledilec Širdi Sai Babe. Ko je videl Širdijev *samadhi*, se je spoštljivo dotaknil Svatijevih lotosovih stopal in ga prosil, naj mu odpusti. Svami, utelešenje sočutja, ga je potrepljal po hrbtnu in mu takoj odpustil.

Svami je vsemogočen, kdor ga ljubeče pokliče s katerimkoli imenom, se odzove in mu podeli blagoslove.

Tu se zaključi prvo poglavje svete
Zgodbe o Sri Sathya Sai Sathya Narayani.
Klanjam se Sathya Sai Babi. Mir vsem.

Četrto poglavje: Zatočišče slednikov

Srimati Sakama je bila lastnica velike plantaže kave. Bila je tudi čistega značaja in pobožna, velikokrat je delila miloščino, hranila revne, jim darovala obleko in drugo. Kralj Majsora je prepoznal njene kreposti, zato ji je podelil spoštljivi naziv 'zaščitnica dharme in pravilnega delovanja' (*dharma parajane*).

Nekega jutra okoli devete ure, ko je opravljala jutranji obred, jo je zmotil služabnik. Obvestil jo je, da so prišli ljudje z avtom in da jo hočejo takoj videti. Sakama je stopila ven in zagledala star avto, na katerem je bil napis 'Odbor Kailaš'. V ospredju je stal fant star šestnajst let z razmršenimi lasmi, zadaj pa je na jelenovi koži dostojanstveno sedel star gospod z dolgo brado, po telesu in čelu pa je bil namazan s svetim pepelom.

Sakama je prisrčno sprejela starega gospoda in ga pobožno častila, mu oprala noge, darovala rože in sadje. Starec jo je vprašal, ali bi rada postala članica odbora iz Kailaša in bi plačala tisoč rupij za članstvo. Z veseljem je plačala, toda starec ji je vrnil denar in račun. Rekel ji je, da jo bo znova obiskal. Nekaj let je minilo, a o odboru iz Kailaša ni bilo ne duha ne sluha.

Sakama je morala nekega dne v mesto Bangalore. Ko je bila ravno na obisku pri prijateljici, je presenečena znova zagledala fanta z razmršenimi lasmi. Ko je zrla vanj, se je spremenil v starca in spet nazaj v fanta. Sakama je bila osupla. Stopila je bližje k fantu in ga vprašala: "Ali nisi ti prišel k meni kot predstavnik odbora iz Kailaša?"

Fant je odgovoril: "Pred mnogo leti bi morala plačati tisoč rupij. Ker nisi plačala, sem moral priti zdaj, da jih vzamem." Sakami so se orosile oči. Ponižno se je poklonila pred Svamijem in si prislužila njegovo milost.

Nekega jutra, ko se je Svami pogovarjal s svojimi sledniki, je naenkrat zakričal: "Ne streljajte!" in padel nezavesten na tla. Čez približno eno uro je vstal in slednikom naročil, naj pošljejo telegram s sporočilom: "Tvoja pištola je pri meni. Ne skrbi."

Nekdo mu je rekel, da bi bilo bolje, če ne uporabi besede *pištola*, saj bi lahko na pošti nasprotovali. Zato so uporabili besedo *orodje* in telegram poslali. Vsi so se spraševali o tem nenavadnem dogodku in o tem povprašali tudi Svamija. Rekel jim je, da bodo kmalu izvedeli.

Štiri dni pozneje je Svami prejel pismo od vojaškega častnika iz mesta Bhopal. Razburile so ga okoliščine, v katerih se je znašel, zato se je odločil ustreliti. Prvič je ustrelil v zrak, da preizkusi pištolo. V tistem trenutku je Svami iz drugega konca Indije zakričal: "Ne streljaj! Ne streljaj!"

V istem trenutku je nekdo potrkal na častnikova vrata. Hitro je pospravil in odprl vrata. Obiskal ga je nekdajšji sošolec z ženo in služabnikom. Častnik jih je povabil, naj vstopijo. Čez nekaj minut so se odločili obiskati še častnikovega soseda, ki je bil prav tako njihov prijatelj. Ko so gostje odšli, je častnik zapahnil vrata in se znova vrnil po pištolo a ga ni več našel. Znova je zaslišal trkanje. Odprl je in poštar mu je predal telegram, v katerem je pisalo: "Tvoje orodje je pri meni. Ne skrbi." Pošiljatelj: "Baba."

Naš Svami se ne bo odrekel nikomur in kdor ga časti, ga ne bo pustil na cedilu. Samo poklicati ga mora in takoj bo pritekel na pomoč s svojimi štirimi rokami - resnico, pravilnim delovanjem, mirom in ljubeznijo. Njegovi čudeži so nad vsemi besedami, so neopisljivi. Častnikova žena v zgoraj opisanem dogodku, je bila vneta Svamijeva slednica.

Tu se zaključi prvo poglavje svete
Zgodbe o Sri Sathya Sai Sathya Narayani.
Klanjam se Sathya Sai Babi. Mir vsem.

Peto poglavje: Večno milostljivi Svami

Nekega dne je Svami obiskal hišo v Bangalorju. Veliko ljudi se je zbralo zgolj zato, da bi ga videli in dobili njegov *daršan*. Nekateri so prinesli rože in sadje, da bi jih darovali Svatemu. Drugi so se pogovarjali o njegovih čudežih in sočutju.

Njihov pogovor je slišal tudi revni čevljar. Naenkrat se mu je porodila čudovita misel. Zaželet si je, da bi vsaj bežno uzrl avatarja. Ljubeče je utrgal vrtnico na vrtu, se prebil skozi množico ljudi in počasi stopal do mesta, kjer je sedel Svami. Pokukal je notri in v istem trenutku je tudi Svami pokukal ven. Njune oči so se srečale in v tistem trenutku je čevljarja preplavila nepremagljiva ljubezen do Svatega.

Svami ga je ljubeče poklical, naj pride bližje. Čevljar je stopil k njemu in mu ponudil vrtnico. Svami jo je ljubeznivo sprejel in ga vprašal v tamilščini, v čevljarjevem materinem jeziku: "Dragi moj, kaj si želiš?" Čevljar ni bil pripravljen na vprašanje. Rekel je: "Svami, prosim te obišči mojo kočo." Svami je odgovoril: "Zagotovo te bom obiskal."

Solze veselja so preplavile čevljarjeve oči. Spoštljivo se je dotaknil Svatih lotosovih stopal. Od silnega navdušenja ga je pozabil vprašati, kdaj bo blagoslovil njegov dom. To se je začel spraševati šele, ko je Svami zapustil Bangalore. Dnevi so minevali, toda nič ni dalo slutiti, da Bog prihaja na obisk k čevljarju.

Nekega dne, ko je čevljar šival raztrgane natikače, se je pred njim ustavil avto. Misliš je, da je policijski avto, zato je pohitel s pospravljanjem svojih stvari in hotel zbežati. Misliš je, da so policisti prišli, ker ga hočejo odgnati. Iz avta je stopil Svami in mu rekel, naj ga ne bo strah. Rekel mu je, naj sede v njegov avto. Čevljar ni mogel govoriti od začudenja. Avto je odpeljal in Svami je usmerjal šoferja naravnost k čevljarjevi kolibi.

Čevljar je stopil iz avta in šel naravnost v kolibo. Ženo je prosil, naj razgrne žimnice in nato je pohitel ven, da bi sprejel Svamija. Svami je sedel na žimnico. Čevljar je ugotovil, da nima ničesar, kar bi mu lahko ponudil. Bil je v veliki zagati in si od nejevolje stiskal dlani.

Svami je opazil njegovo stisko in mu rekel, naj ne skrbi. Povedal mu je, da ga je obiskal, da bi mu nekaj dal in ne zato, da bi kar koli vzel, razen seveda njegove ljubezni. Z zamahom roke je ustvaril sladkarije in sadje ter jih razdelil vsem navzočim. Nato je materializiral sveti prah in ga nanesel čevljarju na čelo.

Preden je odšel, je rekel: "Sedaj se bom poslovil, ampak ne skrbite. Vedno sem z vami." Preden je čevljar uspel spregovoriti, je Svami že sedel v avto in se odpeljal. Svami je kolibo preprostega čevljarja spremenil v tempelj.

Nekega dne, ko se je Svami odpravil v Tričinopoli, je nekaj ljudi razširilo lažne govorice o njem. Tistega večera je nagovoril zbrane in k sebi na oder poklical tudi revnega in nemega fanta, ki so ga vsi poznali. Prosil ga je, naj pride na oder in ga pred vsemi vprašal, kako mu je ime. Fant, ki se je rodil nem, je glasno odgovoril: "Venkatanarajana!" Ljudje, ki so širili lažne govorice o Svamiju, so tedaj sklonili glave od sramu. Svamijevi čudeži so nešteti.

Nekoč je v mestu Tiruvanamalai materializiral zdravilo za svamija Amritanando in ga ozdravil kroničnega obolenja. Spet drugič je sam operiral sina dr. Bhagavantama. Materializiral je tudi pripomoček za operacijo, ki je še vedno pri dr. Bhagavantamu.

Dr. Šankar je še en vnet in predan Svamijev slednik. Svami je velikokrat vstopil v dr. Šankarja in skozenj uspešno opravil zahtevne operacije.

Svami Karunjananda je imel ašram v državi Andhra pradeš. V ašramski bolnišnici je izobesil nekaj Svamijevih slik. Nekega dne je v ašram prišla po pomoč nosečnica.

Karunjananda jo je peljal v ašramske bolnišnice. Nekega večera so jo babice pustile samo in odšle v kino. To noč je uboga nosečnica dobila hude porodne popadke. Ko je Svami videl njen trpljenje in nemoč, se je spustil iz slike, ki je bila obešena na steni. Nosečnici je pomagal pri porodu. Mati Sai je celo umila novorojenčka in ga nežno položila mami v naročje, da ga nahrani.

Ko so se babice vrstile, so bile presenečene, da je nekdo drug opravil njihovo delo. Ko so o tem vprašale mlado mamico, je pokazala na Svamijevo sliko in rekla, da je prišla mati svetnica (*sadhu mata*) in ji pomagala. Ni pa vedela, da je bila *sadhu mata* sam Bog Narajana.

Sri Sathya Narayana se je znova rodil in nas vse varuje. Vedno bo varoval tiste, ki verjamejo vanj. Imamo veliko milost, ki smo si jo pridobili skozi mnogo inkarnacij, da lahko Gospoda vidimo (*daršan*), slišimo (*sparšan*) in se ga dotaknemo (*sambharšan*).

Svamijeva narava je ljubezen. On ščiti tiste, ki sledijo poti predanosti (*bhakti*) in pravilnega delovanja (*dharme*). Nekateri ga kličejo Išvara, drugi Maha Višnu, spet tretji Oče in četrtri Alah.

Bhagavan Sri Sathya Sai Baba lahko prevzame različne oblike Boga, saj so vse oblike in vsa imena njegova. Svojim slednikom podeli milost in jim izpolni želje. Pravi, da so človeške vrednote naše življenje. Brez resnice (*satje*), pravilnega delovanja (*dharme*), miru (*šanti*) in ljubezni (*preme*) je izobrazba nepopolna. Brez resnice, pravilnega delovanja, miru in ljubezni so brez prave vrednosti tudi dobrodelnost in donacija. Brez teh vrednot so nesmiselna celo tako imenovana sveta dejanja.

Večne človeške vrednote, kot so resnica, pravilno delovanje, mir in ljubezen, so štirje stebri univerzalne religije (*sanatana dharme*). Večni Bog nas opominja, naj vedno mislimo nanj in naj ga ne pozabimo. Samo Božje ime nam lahko zagotovi osvoboditev.

Kdor izvaja ta sveti obred s pravo ljubeznijo in predanostjo, mu bo Bog Sri Sathya Sai, Sathya Narayana, namenil veselo in mirno življenje ter ga odrešil vseh skrbi in žalosti.

Tu se, z velikim veseljem in svetostjo, zaključi sveta
Zgodba o Sri Sathya Sai Sathya Narayani.
Klanjamo se Sathya Sai Babi. Mir vsem.

Ljubljeni Bhagavan je milostno blagoslovil to Zgodbo v mestu najvišjega miru - Prašanti Nilajamu, v četrtek 7. februarja 2002 skozi dr. H.S. Bhat in znova v četrtek 22. oktobra 2009 skozi Sri M. N. Mohan Kumar.

Mantra Sai Gajatri

**om sāīśvarāya vidmahe
satyadevāya dhīmahi
tannaḥ sarvah pracodayāt**

Tebi, ki si Vrhovni absolut, predajam svoj um, telo in dušo.

[Mantra ponavljajte vsak dan.]

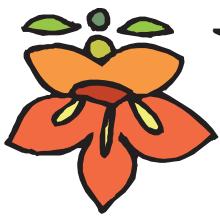
Molitev Sarva dharma

om tat sat śrī nārāyaṇa tū puruṣottama guru tū
siddha buddha tū skanda vināyaka savitā pāvaka tū
brahmā mazda tū yahve šakti tū yešu pitā prabhu tū
rudra višnu tū rāma kṛṣṇa tū rahīm tāo tū
vāsudeva go viśvarūpa tū cidānanda hari tū
advitīya tū akāla nirbhaya ātma liṅga śiva tū
ātma liṅga śiva tū ātma liṅga śiva tū

Om. To je resnica, edino Bog je resnica, ker je večen in nespremenljiv.

Ti si Narajana, Bog v človeški obliki. Si utelešenje popolnosti in najboljši učitelj. Si razsvetljeni Buda. Si Subramanjam in Ganeša, ki odstranjuje ovire. Si sončev ogenj. Si stvarnik Brahma, veliki Mazda, si Jehova in božanska mati, energija stvarjenja. O, Gospod! Si Jezusov Oče. Si uničevalec Rudra in ohranjevalec Višnu. Si Rama in Krišna. Si Rahim, vsa dobrota, vedno daješ in povečuješ. Si Tao. Si Vasudeva, ki ohranja vse, si najmočnejši in vseprisoten. Si Hari, ki uničuje zablodo, si vzvišeni Duh. Si brez primere, nad časom in strahom pred nesrečo.

Si Šiva, stvarnik lingama, simbola brezobličnega Absoluta.

Arati

**om jay jagadīśa hare
svāmi satya sāī hare
bhaktajana samrakṣaka (x2)
parti maheśvara
om jay jagadīśa hare**

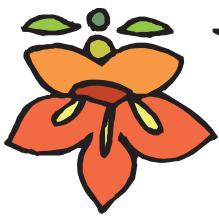
Slavljen bodi Sathya Sai, gospodar vsega ustvarjenega! Slavimo te, o najvišji Bog, ki si se je utelesil v Putapartiju le zato, da bi razveselil in zaščitil vse vernike. Slavljen bodi, gospodar vsega ustvarjenega!

**śāśi vadana śrī kara
sarva prāṇa pate
svāmi sarva prāṇa pate
āśrita kalpa latīka (x2)
āpad bāndhava
om jay jagadīśa hare**

O, blaženi Sai! Lep si in očarljiv kot polna luna. Bivaš v srcu vseh živih bitij in si njihova življenjska moč. Vedno si s tistimi, ki so ti predani. Si najljubši sorodnik, najboljši prijatelj in najmočnejši zaščitnik v času težav in skrbi. Slavljen bodi, gospodar vsega ustvarjenega.

**māta pitā guru daivam
mari antayu nīve
svāmi mari antayu nīve
nāda brahma jagannātha (x2)
nāgendra śayana
om jay jagadīśa hare**

Sai, ti si mati, oče, duhovni učitelj in Bog, ki ga imamo radi. O Gospod, ti si naše vse. Si utelešenje prvotnega zvoka Om, ki prežema vse. Si Višnu, ki ohranja vesolje. Slavljen bodi, gospodar vsega ustvarjenega!

**omkāra rūpa ojasvi
om sāī mahādeva
satya sāī mahādeva
maṅgala ārati anduko (x2)
mandara giridhāri
om jay jagadīśa hare**

Slavljen bodi, veličastni Sai, Bog vseh bogov! Prosimo, sprejmi ta plamen naše predanosti. Naj bo naše življenje kot ogenj, ki okrog sebe širi le svetlobo in toploto. Slavljen bodi, ljubi Bog, ki si središče vesolja!

Slavljen bodi, gospodar vsega ustvarjenega!

[Zadnji verz ponovite tri krat, vsakič stopnjujte hitrost.]

**nārāyaṇa nārāyaṇa om
satya nārāyaṇa nārāyaṇa om
nārāyaṇa nārāyaṇa om
satya nārāyaṇa nārāyaṇa om
nārāyaṇa nārāyaṇa om
om jay sadguru deva (x3)**

Sprejmi naše najgloblje spoštovanje, o božanski učitelj Sai Narayana.

*Tvoje ime opevamo in te slavimo, ker si Bog,
ki prežema in ohranja vse vesolje.*

**om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ
Om mir, mir, mir.**

Molitev Samasta loka

**samasta lokāḥ sukhino bhavantu x3
om śāntih śāntih śāntih**

*Naj bodo bitja vseh svetov srečna in mirna.
Om mir, mir, mir.*

Jay Bolo Bhagavan Srī Satya Sāī Bābā Jī Kī Jay!

Slava Sathya Sai Babi.

Mantra posvečena vibhutiju

**paramāṁ pavitraṁ bābā vibhūtim
paramāṁ vicitraṁ līlā vibhūtim
paramārtha iṣṭārtha mokṣā pradānam
bābā vibhūtiṁ idamāśrayāmi**

*Najsvetejši Sai Babov vibhuti je moje zavetje, saj ta čudoviti vibhuti
prinaša končno osvoboditev, sveto vzvišeno stanje zavesti,
ki bi ga rad dosegel.*

Om Śāntih Śāntih Śāntih

Om mir, mir, mir.

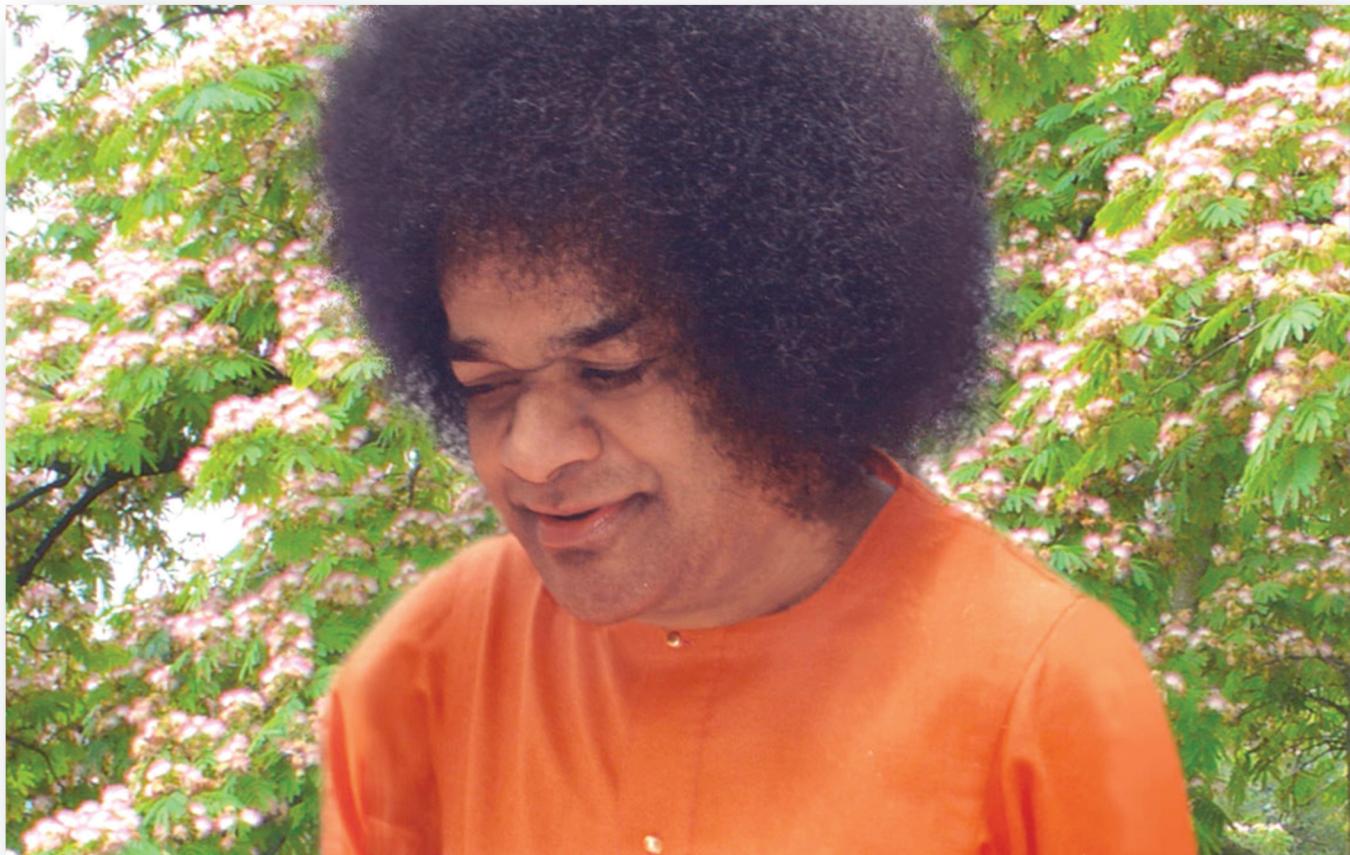
Kaj naj te prosim ?

Moj Gospod Sai, nimam te česa prosi.
Blagoslovil si me z vsem, kar si lahko človek želi in za kar lahko prosi.
Imam um, da razmišljam. To je tvoja veličastnost!
Imam oči, da gledam in ušesa, da poslušam.
In vse to je tvoja veličastnost.
Pred seboj imam svet, velik in prostran.
Dovolj je velik, da se lahko izrazim.
Tudi to je tvoja veličastnost.
Lahko ustvarjam in uničujem. Te sposobnosti so tvoja veličastnost.
Kadarkoli lahko molim to molitev.
Ta sposobnost, da te lahko cenim, je prav tako tvoja veličastnost.
Ne prosim te ničesar, saj si mi dal vse.
Prisoten si zunaj mene in v meni.
To je nekaj, čemur se ne morem ogniti. In nočem se ogniti.
Blagoslovi me, ne zato, da bi pridobil kaj novega, temveč zato,
da bom lahko uzrl tvojo veličastnost.
Pri vseh mojih dosežkih in sposobnostih,
mi pomagaj videti tvojo slavo!

Sai Ram

Copyright (English) 2002. Prasanthi Jyoti.
Translated into SLOVENIAN by Nina Cekuta
Edited by Tatjana Povše
Website: <http://www.sathyasaikatha.com>
Email: prasanthijyoti@gmail.com

*Naredi en korak proti meni
in jaz jih bom naredil sto
proti tebi.*